

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **B. M.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 28.11.2012 o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 28.11.2012 **se zrušuje** pro vady řízení a vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce žalobou ze dne 1.2.2013 se domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované. Uvedl, že jeho zdravotní stav nebyl dostatečně zjištěn. Navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 14.2.2013 uvedla, že k důkazu navrhuje posudek PK MPSV ČR ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 28.11.2012 č.j. X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 26.4.2013, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

- Žalobce uplatnil nárok na invalidní důchod žádostí sepsanou Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Karviná dne 8.6.2011.

- Lékař OSSZ Karviná dne 20.6.2011 vypracoval posudek o invaliditě a ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl, že u posuzovaného se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona 155/95 Sb. Posuzovaný je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Jde o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) cit. zákona. Není schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 70% a nesplňuje podmínky ust. § 6 vyhl.č. 359/2009 Sb. Den vzniku invalidity určil dnem 8.6.2011. Dále uvedl, že u pojištěnce došlo k poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70% a není schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

- Rozhodnutím ze dne 6.9.2011 žalovaná přiznala žalobci podle ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. od 28.6.2011 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně ve výši 14.848,- Kč měsíčně.

- Dne 13.2.2012 posudkový lékař OSSZ Karviná v posudku o invaliditě uvedl, že u posuzovaného jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1996 Sb., jehož rozhodující příčinou je stav po zlomenině bérce vpravo s prodlouženým hojením, který hodnotil (z rozmezí 20-35%), 35%. Lékař ve výroku uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. B, položce 2. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

Ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl:

1. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1996 Sb.
2. Je invalidní dle § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. v pl. znění. Nejde již o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst.2 písm. c) cit. zákona, ani nejde o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst.2 písm. b) cit. zákona, ale jde

o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst.2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 35%.

3. Den změny stupně invalidity určil dnem 13.2.2012.

- Rozhodnutím ze dne 5.3.2012 ČSSZ podle § 56 odst.1 písm. d) a ustanovení § 41 odst.3 zákona č. 155/1995 Sb. od 14.4.2012 snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně s tím, že invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně činí 6.543,- Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná mimo jiné uvedla, že podle posudku OSSZ Karviná ze dne 13.2.2012 účastník řízení již není podle ustanovení § 39 odst.2 písm. c) zdp invalidní pro invaliditu třetího stupně. Podle tohoto posudku byl podle ustanovení § 39 odst.2 písm. a) zdp uznán od 13.2.2012 invalidním pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 35%.

- Proti rozhodnutí ze dne 5.3.2012 podal žalobce „odvolání“ ve kterém namítal, že jeho léčba ještě nebyla ukončena a další kontrolu, včetně rentgenu, má 25.4.2012. Jeho zdravotní problémy přetrvávají. Žádal o nové prošetření svého zdravotního stavu.

- ČSSZ-pracoviště Ostrava dne 30.4.2012 v posudku o invaliditě, výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedla, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Posuzovaný je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) cit. zákona, ani nejde o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) cit. zákona, ale jde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst.2 písm. a) cit. zákona. Den změny stupně invalidity byl určen 13.2.2012. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. B, pol. 2, písm. b/ přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění.

- Rozhodnutím ze dne 18.6.2012 žalovaná zamítla námitky žalobce, které směřovaly proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 5.3.2012 a rozhodnutí žalované ze dne 5.3.2012 potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek a posoudila invaliditu žalobce. Při novém posouzení zdravotního stavu žalobce a vypracování lékařského posudku pro účely řízení o námitkách bylo vycházeno především z odborných lékařských zpráv z traumatologické ambulance a z rehabilitačního vyšetření. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným dne 30.4.2012 bylo zjištěno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav účastníka řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Účastník řízení je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu třetího stupně, ale jde o invaliditu prvního stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Rozhodující příčinou

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. B, položce 2b, přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35% (z rozmezí 20-35%).

- Dne 3.9.2012 posudkový lékař OSSZ Karviná v posudku o invaliditě uvedl, že u posuzovaného jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1996 Sb., jehož rozhodující příčinou je stav po komplikované zlomenině bérce v roce 2010. Lékař v posudkovém závěru uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 13. a) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

Ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl:

1. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1996 Sb.
2. Není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v pl. znění. Nejde již o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 15%.
3. Den zániku invalidity určil dnem 3.9.2012.

- Rozhodnutím ze dne 11.9.2012 č.j. 580 913 0921 žalovaná od 14.10.2012 odňala žalobci invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku OSSZ Karviná ze dne 3.9.2012 již účastník řízení není podle ustanovení § 39 odst.1 zdp invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 15%.

- Proti rozhodnutí žalované ze dne 11.9.2012 podal žalobce písemné námítky k ČSSZ. Žádal o nové posouzení.

- ČSSZ-Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení dne 14.11.2012 v posudku o invaliditě, výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedla, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 15%. Den zániku invalidity byl určen 3.9.2012. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XV, odd. B, pol. 13, písm. a/ přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění.

- ČSSZ rozhodnutím ze dne 28.11.2012 č.j. X zamítla námitky žalobce, které směřovaly proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.9.2012 a rozhodnutí žalované ze dne 11.9.2012 potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek a posoudila invaliditu žalobce. Při novém posouzení zdravotního stavu žalobce a vypracování lékařského posudku pro účely řízení o námitkách bylo vycházeno především ze zdravotní dokumentace od praktické lékařky MUDr. R. a dále nálezů odborných lékařů. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným dne 14.11.2012 bylo zjištěno, že u účastníka řízení se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Účastník řízení není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu prvního stupně. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 13a, přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15% .

Lékař ČSSZ konstatoval, že posudkový závěr OSSZ Karviná ze dne 3.9.2012 vycházel ze správného použití posudkových kritérií.

- Zdravotní stav žalobce a míru poklesu pracovní neschopnosti posoudila dne 26.4.2013 posudková komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě. Na základě prostudování zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. R. a odborných lékařských nálezů posudková komise uvedla, že se u žalobce jedná o stav po zlomenině diafýzy holenní kosti vpravo – úraz 20.6.2010, protrahované hojení se zánětlivou komplikací, plná konsolidace zlomeniny dle rtg z 11.7.2012, stav po bimalleolární zlomenině vpravo – úraz 27.9.2012, stav po osteosyntéze zevního kotníku 3.10.2012, extrakce kovu 11.2.2013, vertebrogenní algický syndrom dle dokumentace.

V posudkovém hodnocení posudková komise uvedla, že u účastníka řízení šlo k datu rozhodnutí ČSSZ, prac. Ostrava z 28.11.2012 o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ten je určován stavem po zlomenině diafýzy holenní kosti vpravo z 21.6.2010, hojení bylo protrahované se vznikem Sudeckovy dystrofie a zánětlivé komplikace, k úplnému zhojení došlo dle rtg, které byly prováděny traumatology při kontrole až 11.7.2012, kdy byl lom zcela konsolidován v anatomickém postavení. Při kontrole dne 25.4.2012 bylo dle rtg ještě projasnění, což svědčilo pro neúplnou konsolidaci zlomeniny, bylo dále doporučeno nepřetěžovat pravou dolní končetinu, plnou zátěž měl doporučenou až po úplné konsolidaci zlomeniny. Dne 27.9.2012 po uklouznutí na schůdkách byla zjištěna zlomenina obou kotníků vpravo, zevní kotník byl fixován osteosyntézou dne 3.10.2012, kov byl extrahován dne 11.2.2013, pak byl schopen plné zátěže pravé dolní končetiny. Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že pro protrahované hojení zlomeniny diafýzy holenní kosti vpravo došlo k úplné konsolidaci dle rtg kontroly dne 11.7.2012, tento úraz nemá souvislost s předchozí zlomeninou diafýzy holenní kosti, jak uvádí v žalobě. Ke zlomenině obou kotníků došlo v období rekonvalescence po první zlomenině z 20.6.2010.

Posudková komise uvedla, že změna invalidity lékařem OSSZ dne 13.2.2012

byla provedena v době, kdy ještě nebyla zlomenina diafýzy holenní kosti plně konsolidována a léčení nebylo ukončeno vč. rehabilitace a rekonvalescence. Šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kterému až do ukončení léčení bimaleolární zlomeniny vpravo v 2/2013 nedovoloval výkon soustavné vředělečné činnosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení k datu rozhodnutí ČSSZ prac. Ostrava z 28.11.2012 byl stav po zlomenině diafýzy vpravo s protrahovaným léčením, s konsolidací dle rtg při kontrole dne 11.7.2012, v období rekonvalescence s úrazem a zlomeninou obou kotníků vpravo - úraz dne 27.9.2012, zlomenina zevního kotníku byla řešena osteosyntézou dne 3.10.2012, extrakce kovu byla provedena po konsolidaci zlomeniny dne 11.2.2013. Rozhodující zdravotní postižení je uvedeno v příloze k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění, v kapitole XIII, odd. B, pol. 2d. V rámci uvedeného rozmezí 60 - 70% posudková komise hodnotila celkem 70% poklesem pracovní schopnosti, a dále nezvýšila dle § 3 cit. vyhlášky.

Dále posudková komise uvedla, že k 28.2.2013 byly zlomeniny z 20.6.2010 a 27.9.2012 zhojené, plně konsolidované, posuzovaný byl schopen plné zátěže. Po ukončení léčby zlomeniny obou kotníků 2/2013 lze hodnotit funkční postižení po zlomeninách v oblasti pravé dolní končetiny - diafýzy holenní kosti z 20.6.2010 a obou kotníků z 27.9.2012 v kapitole XV, odd. B, pol. 13a - šlo o omezení funkce pro delší chůzi a stání, nejsou popsány žádné deformity bérce, procentní míra je uvedena 10 -15%.

Ve výroku pak posudková komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl posuzovaný invalidní podle § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. Šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c/ zák.č. 155/95 Sb. ve znění zák.č. 306/2008 Sb., Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %. Invalidita III. stupně trvá od 2/2012 bez přerušení do 28.2.2013.

III.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 26.4.2013. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovou komisí PK MPSV ČR v Ostravě, která jednala v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobce. Posudková komise se vypořádala se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobce, přesvědčivě odůvodnila odlišné posouzení oproti posouzení lékařem OSSZ a ČSSZ. Posudek PK MPSV v Ostravě, který byl použit jako důkaz v soudním řízení, splňoval podmínky

úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Z posudku nevyplývá, že by posudková komise cokoli z lékařské dokumentace, kterou měla k dispozici, při hodnocení nevzala na vědomí nebo opomenula.

IV.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. druhého téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího téhož ustanovení schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst. 4 citovaného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

V.

Jestliže v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.9.2012, kterým byl žalobci odňat invalidní důchod, u krajského soudu posudkem posudkové komise MPSV ČR byla prokázána invalidita žalobce nejen ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 28.11.2012, ale od února 2012, když jeho pracovní schopnost poklesla o 70 %, a jedná se tedy podle § 39 odst. 2 písm. c) z.č. 155/1995 Sb. o invaliditu třetího stupně, je tato skutečnost důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí pro

vady řízení (§ 78 odst.1 s.ř.s.), neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci.

Krajský soud po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst.4 s.ř.s.). Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem soudu (§ 78 odst.5 s.ř.s.), tedy tím, že žalobce je invalidní od února 2012 bez přerušení do 28.2.2013.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když žalobce se náhrady nákladů řízení vzdal a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 11.6.2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně